

Zarzuty i główne argumenty

1. Zarzut pierwszy jest związany z błędną wykładnią art. 72 i 270 TFUE, art. 23 regulaminu pracowniczego urzędników oraz ze stwierdzeniem przez Sąd, że regulamin jest wyłącznym źródłem prawa do rozstrzygnięcia sporów między pracownikami a ich instytucją;
2. Zarzut drugi jest związany z naruszeniem art. 4 TUE, art. 41 karty oraz art. 11a regulaminu pracowniczego;
3. Zarzut trzeci dotyczy naruszenia ogólnej zasady prawa „fraus omnia corrompit” oraz art. 36 statutu Trybunału;
4. Zarzut czwarty jest związany z nieuwzględnieniem art. 1, 3, 4, 31 i 41 karty oraz art. 1e i 12a regulaminu pracowniczego;
5. Zarzut piąty dotyczy posługiwania się „fałszywymi merytorycznie wprowadzającymi w błąd twierdzeniami”, wypaczoną interpretacją art. 59 ust. 1 akapity 3 i 5 regulaminu pracowniczego oraz naruszenia decyzji wewnętrznej Komisji 92–2004 z dnia 6 lipca 2014 r.;
6. Zarzut szósty jest związany z umyślnymi uchybieniami przy zastosowaniu zasady wyjątkowego niewykonania zobowiązania w stosunkach wzajemnych;
7. Zarzut siódmy dotyczy naruszenia art. 41 karty, art. 25 regulaminu pracowniczego oraz umyślnego zatajenia związanego z defraudacją kwoty 21 593,64 EUR zaległych wynagrodzeń przez PMO;
8. Zarzut ósmy dotyczy wypaczenia wskutek braku działania konsekwencji związanych z unieważnieniem pierwszego postępowania dyscyplinarnego CMS 13/087;
9. Zarzut dziewiąty jest związany z naruszeniem art. 15 karty;
10. Zarzut dziesiąty, wysunięty tytułem ewentualnym, jest związany z naruszeniem zakazu orzekania „ultra petita”.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Veszprémi Törvényszék (Węgry) w dniu 30 listopada 2020 r. – ENERGOTT Fejlesztő és Vagyonkezelő Kft. / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sprawa C-643/20)

(2021/C 98/04)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Veszprémi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ENERGOTT Fejlesztő és Vagyonkezelő Kft.

Druga strona postępowania: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 90 ust. 1 i 2 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zwanej dalej „dyrektywą VAT” ⁽¹⁾, (przy uwzględnieniu w szczególności wyroku Enzo Di Maura [C-246/16] ⁽²⁾) i postanowienia Porr Építési Kft. [C-292/19] ⁽³⁾), a także podstawowe zasady prawa Unii Europejskiej dotyczące skuteczności i równoważności, należy interpretować w ten sposób, że państwa członkowskie nie mogą ustalić początku biegu terminu przedawnienia w odniesieniu do zwrotu VAT związanego z wierzytelnościami, które stały się ostatecznie nieściągalne, na dzień wcześniejszy niż dzień, w którym wierzytelność stanowiąca podstawę VAT podlegającego zwrotowi staje się nieściągalna?

- 2) Czy art. 90 ust. 1 i 2 oraz art. 273 dyrektywy VAT (przy uwzględnieniu w szczególności wyroku Enzo Di Maura [C-246/16] i postanowienia Porr Építési Kft. [C-292/19]), a także podstawowe zasady prawa Unii Europejskiej dotyczące skuteczności i równoważności, [obok] zasady neutralności podatkowej, należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie praktyce państwa członkowskiego, zgodnie z którą w odniesieniu do zwrotu VAT związanego z wierzytelnością, która stała się ostatecznie nieściągalna, oczekuje się od podatnika, że poza zgłoszeniem tej wierzytelności w postępowaniu likwidacyjnym podejmie on inne działania w celu ściągnięcia należnej kwoty, co stanowi przesłankę dokonania zwrotu VAT?
- 3) Czy art. 90 ust. 1 i 2 oraz art. 273 dyrektywy VAT (przy uwzględnieniu w szczególności wyroku Enzo Di Maura [C-246/16] i postanowienia Porr Építési Kft. [C-292/19]), a także podstawowe zasady prawa Unii Europejskiej dotyczące skuteczności i równoważności, [obok] zasady neutralności podatkowej, należy interpretować w ten sposób, że [stoją one na przeszkodzie] praktyce państwa członkowskiego, zgodnie z którą w przypadku braku zapłaty przedsiębiorstwo świadczące usługę powinno niezwłocznie zaprzestać jej świadczenia, ponieważ jeżeli tego nie zrobi i w dalszym ciągu będzie świadczyć usługę, również nie może ono żądać zwrotu VAT związanego z wierzytelnościami, które stały się ostatecznie nieściągalne, nawet jeżeli wierzytelności te stały się nieściągalne w późniejszym okresie?
- 4) Czy art. 90 ust. 1 i 2 oraz art. 273 dyrektywy VAT i art. 15–17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (przy uwzględnieniu w szczególności wyroku Enzo Di Maura [C-246/16] i postanowienia Porr Építési Kft. [C-292/19]), a także podstawowe zasady prawa Unii Europejskiej dotyczące skuteczności i równoważności, [obok] zasady neutralności podatkowej, należy interpretować w ten sposób, że [przepisy i zasady te stoją na przeszkodzie] temu, aby po wydaniu postanowienia Porr Építési Kft. organy państwa członkowskiego odpowiedzialne za zapewnienie przestrzegania prawa ustanowiły bez żadnej podstawy prawnej przesłanki wskazane w pytaniach od drugiego do czwartego, przy czym ten zestaw przesłanek nie był oczywisty dla podatnika, zanim wierzytelności te stały się ostatecznie nieściągalne?

⁽¹⁾ Dz.U. 2006, L 347, s. 1.

⁽²⁾ ECLI:EU:C:2017:887.

⁽³⁾ ECLI:EU:C:2019:901.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Ráckevei Járásbíróság
(Węgry) w dniu 8 grudnia 2020 r. – EP i in./ERSTE Bank Hungary Zrt.**

(Sprawa C-670/20)

(2021/C 98/05)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Ráckevei Járásbíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: EP, TA, FV i TB

Strona pozwana: ERSTE Bank Hungary Zrt.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy, mając na względzie wykładnię art. 4 ust. 2 dyrektywy 93/13/EWG w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich ⁽¹⁾ dokonaną w wyroku Andriuc i in., C-186/16 ⁽²⁾, można uznać za prosty i wyraźny dotyczący ryzyka kursowego warunek umowny, który nie przewidując wyraźnie, że to dłużnik przejmuje wyłącznie i w całości wspomniane ryzyko, zawiera jedynie oświadczenie dłużnika, w którym wskazano, że ów dłużnik „ma pełną świadomość ewentualnego ryzyka transakcji, a w szczególności faktu, że wahania danej waluty obcej w odniesieniu do węgierskiego forinta mogą zarówno zwiększyć, jak i zmniejszyć ciężar zobowiązania do spłaty kredytu w węgierskich forintach[“]?”